

Trintella: Trots als verbindende factor

Toerzeilen

De Trintella Vriendenkring is geen doorsnee merkvereniging. De vele soorten Trintella's zorgen voor vele soorten zeilers. Wat is het karakter van de Trintella en wat verenigt de Trintella-zeilers?

Door Riemer Witteveen | 07 april 2021

Begin jaren 50 begint Anne Wever met het bouwen van zeilbootjes. Enkele jaren later tekent Van de Stadt een eigen ontwerp voor Wever. Het resultaat is de stalen Trintel, die later in een polyester versie 'Trintella' gaat heten. Het merk Trintella is een succes en door de jaren heen gaan veel zeilers overstag voor de zeileigenschappen en de bouwkwaliteit. Al in 1968 zoeken de Trintella-zeilers elkaar op in een vereniging die later de 'Trintella Vriendenkring' zal heten.

“De Trintels en Trintella's zijn bijzondere en karaktervolle boten, net als hun eigenaren. ‘Zo boot, zo schipper’” valt er op de Trintella-website te lezen. Een bijzondere quote, want de vele modellen zijn erg verschillend van elkaar. Waar zit dan de gemene deler? Met Trintella Vriendenkring-voorzitter Helms van der Vegte en Trintella-Coryfee Peter van der Waa spreek ik over het karakter van de vereniging.

Een Trintel I

Zelfde uitgangspunt

“Anne Wever was een goede zakenman,” begint Helms van der Vegte. “Hij maakte schepen waar markt voor was en veranderde dus ook met de markt mee. Dat is één van de redenen waarom Trintella zo’n succes geworden is. Ondanks de veranderingen in de markt bleef het Trintella-karakter per model overeind en daardoor zijn er ook zeilers die tot meerdere keren aan toe overstapten op nieuwere modellen.”

“Van kleintjes tot een heel groot aluminium kasteel. Het maakt niet uit hoe oud je bent en wat voor boot je hebt”

Helms van der Vegte, Voorzitter Trintella Vriendenkring

“Ik heb me er in het begin wel over verbaasd,” vult Peter aan. “De eerste keren dat ik bij een bijeenkomst van de Trintella Vriendenkring was wist ik niet wat voor type boot mijn gesprekspartner had. Het kan een klassiekertje zijn, maar ook een groot schip uit het begin van deze eeuw. Toch heten al die boten ‘Trintella’ en komen van dezelfde werf, met dezelfde werfbaas en zijn het allemaal boten met dezelfde uitgangspunten: degelijk, hoogwaardig afgebouwd en zeewaardig.”

Trintella 57A uit de laatste serie Trintella jachten naar ontwerp van Van de Stadt

Helms lacht. “Je ziet van alles voorbijkomen op die bijeenkomsten. Van kleintjes tot een heel groot aluminium kasteel. Het maakt niet uit hoe oud je bent wat voor boot je hebt, iedereen gaat op dezelfde manier met elkaar om.”

Herman en Mia van Hemeldonck – Groene Swaen

Nieuw in de watersport zoeken Herman en Mia van Hemeldonck in 1968 naar een zeilboot. Mia's vader sleept het stel naar een steiger met Trintella's. Een jaar later wordt de knoop doorgemaakt en wordt een Trintella 1 uit 1964 aangeschaft. Het stel groeit er vrij snel uit en stapt via een IIa naar een IV om uiteindelijk in 1977 een Trintella 44 te bestellen bij de werf. Herman: “Tot op heden en tot ons aller voldoening is de 44 een prachtige en comfortabele toerzeiler. Met alle vier Trintella's zijn we een trouw en gelukkig lid van de Trintella-familie. Ons vaargebied werd bepaald door onze leeftijd, die van de kinderen en de beschikbare verlofperiode en ging alzo vanuit het Veerse Meer (Delta Marina in Kortgene) via de Oosterschelde naar Engeland, Denemarken, België, alsook meermaals Normandië en Bretagne. Nu Mia en ik uiteindelijk nog alleen overblijven als vaste bemanning is de Oosterschelde nog een fraai en charmant eindgebied.”

Fam van Hemeldonck als vaste crew op *Groene Swaen*, een Trintella 44. Foto: Jeroen Noot

Een gemiddeld lid bestaat niet

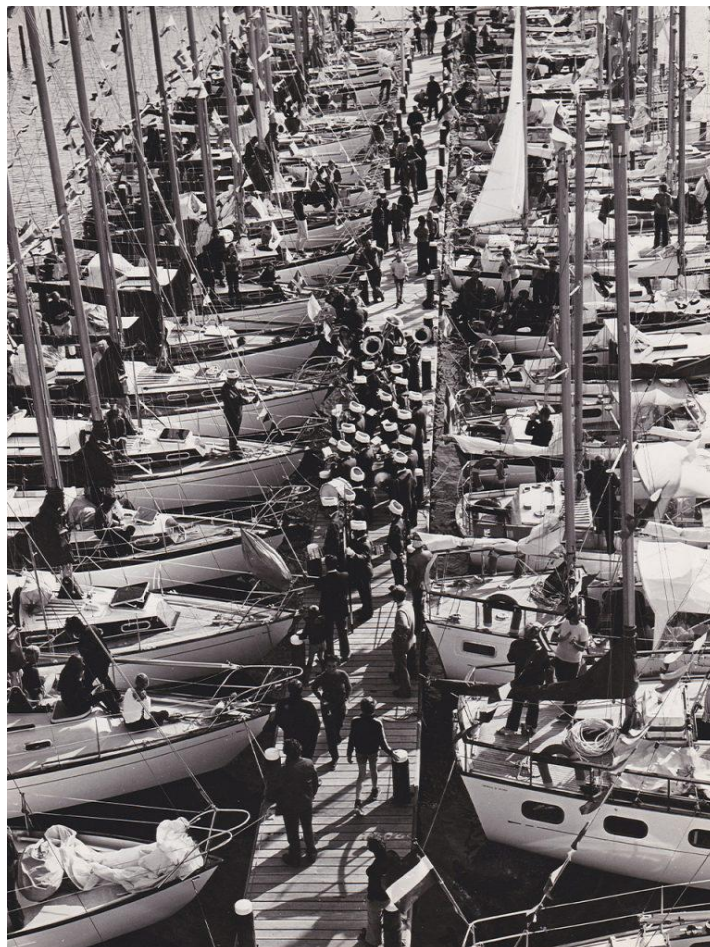
De sterk uiteenlopende typen zorgen ervoor dat een ‘gemiddeld lid’ niet bestaat. Volgens Helms zorgen de grote verschillende in boten en type zeilers juist voor het unieke karakter van de vereniging.

“Ik heb tien jaar lang een klassiekertje gehad, een Ia,” vertelt Peter. “Op een gegeven moment was ik toe aan iets groters, iets anders. Natuurlijk stond ik altijd beretrots op mijn boot in een sluis, maar in het voorjaar was er altijd veel onderhoudswerk en ik was na 15 jaar dat kajuitdak lakken wel een beetje klaar met al dat hout.” Volgens Helms is dat onderhoud wel iets dat een jongere generatie naar de klassiekertjes trekt. “Als je kijkt naar wat men te besteden heeft, dan zien we wel dat de jongere aanwas voornamelijk bij de klassiekers zit. Het zijn handige Harry’s die het leuk vinden om de boel op te knappen. Maar we zien bij de aanwas ook veel vertrekkers met mooie plannen.”

“De harde kern van de vereniging klaagt steen en been dat ze elkaar al zo lang niet hebben gezien”

Peter van der Waa

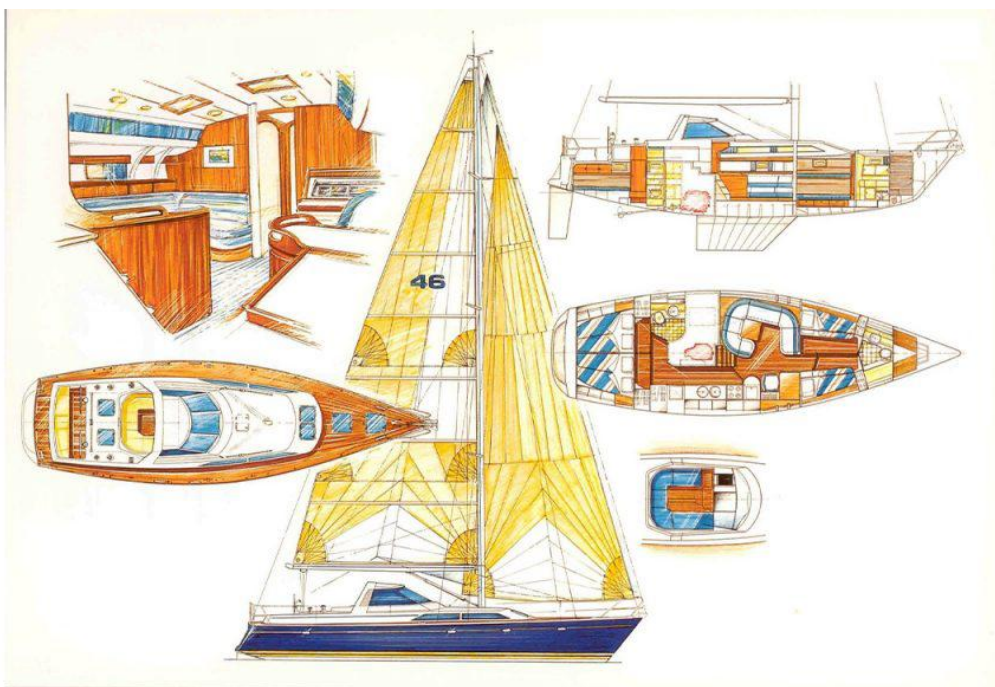
Het hele spectrum aan zeilers is vertegenwoordigd bij de Vriendenkring, weet Peter: “We hebben leden met bootjes met een marktwaarde van een paar duizend euro, en leden met een Trintella van 300 a 400 duizend euro.” Ik vraag de heren hoe de eigenaren ondanks die verschillen elkaar toch opzoeken. Het antwoord van Peter is simpel: “De gemene deler is trots! Iedere Trintella-zeiler laat niet met z'n boot sollen. Je ziet dat ook aan het onderhoud en de renovaties die worden uitgevoerd. Sommige leden stoppen zo veel tijd, geld en energie in hun boot. Die inzet bij alle types vergelijkbaar. Dat scheidt een band en dat zie je nu, in coronatijd, ook terug: De harde kern van de vereniging klaagt steen en been dat ze elkaar al zo lang niet hebben gezien.”

Een Trintella-bijeenkomst in Bruinisse

Groei en verandering

De vereniging groeit nog altijd. De afgelopen jaren zijn er zo'n 70 leden bijgekomen en de teller staat nu op dik 250 leden. "We vragen ons wel eens af hoe de kern van de vereniging er in de toekomst uit gaat zien," vertelt Helms. Hoewel er zeker jonge leden zijn, en er een gezonde aanwas is, is er ook sprake van vergrijzing. Voor het behoud van de vereniging is er een slag gemaakt naar de inhoud. Thema's rondom het onderhoud van de schepen krijgen nu meer aandacht. Helms: "We hebben gezien dat vooral de eigenaren van de klassiekers lid worden om kennis en hulp te zoeken over het onderhoud. We zijn daardoor meer een behoudsvereniging geworden."

Tekeningen van de Trintella 46A. Tekening: Van de Stadt

Ongeveer 100 leden zijn niet Nederlands. Een groot aandeel dat laat zien dat er ook nog de nodige Trintella's buiten Nederland rondvaren. België staat op een tweede plaats, gevolgd door Duitsland. Maar zelfs in Amerika, Thailand en Australië zijn er Trintella-liefhebbers te vinden.

Het merendeel van al die leden heeft een herkenbare, typische Trintella met middenkuip, op de voet gevolgd door de klassiekers. Peter behoort zelf tot de leden zonder Trintella. Na al het schuurwerk stapte hij over op een Hallberg-Rassy. Ondanks de switch blijft hij gefascineerd door Trintella.

Een hele typische Trintella, de IIIa met grote achterkajuit en middenkuip

Boek en magazine

Dat er in een vereniging veel kennis beschikbaar is, wist Peter maar al te goed. “Ik ben niet zo’n enorm verenigingsmens eigenlijk. Ik had er ook geen tijd voor. Ik bezocht de evenementen niet veel, maar bleef wel gefascineerd door het merk. Na jaren in het voorjaar en winters bezig te zijn met mijn Trintella, wilde ik weten waar de roots lagen van het merk.” Peter schrijft een boek over het merk. Het jubileumboek zorgt voor een ervaring van het historisch besef rondom Trintella.

Boten in aanbouw op de Trintella-werf

Peter: “Voor het eerst was de volledige Trintella-portfolio goed geanalyseerd. Types werden niet meer door elkaar gehaald en het merk wordt grondig in kaart gebracht. Daarnaast houdt Peter zich ook nog bezig met het jaarlijkse magazine van de vereniging, barstensvol informatie. “Ja, daarmee hebben we een goede stap voorwaarts gemaakt.”

Ineke en Piet Jongepier-Pundke – Vrijheid II

Als Zeeuwen Piet en Ineke Jongepier–Pundke in 1975 in de haven van Veere een Trintella Ia zien liggen, zijn ze verkocht. Net als bij Herman en Mia van Hemeldonck duurt het nog even voordat ze er een aanschaffen. Vrijheid II is de Trintella Ia uit 1972 die ze in 1978 bij een makelaar in Loosdrecht aankopen. Piet en Ineke worden actief in de Trintella Vriendenkring en zijn graag geziene deelnemers. In 1984 worden ze overall winnaar tijdens de voorjaarsreünie. Een grotere Trintella was aan hen niet besteed. Er werd wel eens gekeken naar iets anders, maar de twee zijn vergroeid geraakt met hun Ia. Van Frankrijk tot Zweden, geen kust is te gek voor Vrijheid II, die er nog altijd als nieuw uitziet na alle liefdevolle aandacht van Piet en Ineke.

Bron: Trintella Vriendenkring Magazine 2018

Vrijheid II van fam. Jongepier

Nieuw leven in het merk

Worden er nog altijd Trintella's gebouwd? Na een faillissementsaanvraag in 1993 en een korte doorstart in datzelfde jaar, was de koek eind 2002 toch echt op. Winstgevende projecten zaten er niet meer in en in december sloot de Trintella-werf haar deuren, maar de typische Trintella-trots bleef fier overeind staan.

Via een internationale omweg is de naam 'Trintella' inmiddels weer in Nederlands bezit. Joop Doornik wist het merkrecht uit buitenlandse handen weer terug naar Nederland te halen. Hij liep ooit stage bij Trintella werfbaas Anne Wever en staat nu wederom aan de wieg van nieuwe Trintella's. Op de ontwerpen prijken twee schitterende, klassiek ogende dagzeilers van 45 en 50 voet. Een beetje anders is het wel, maar ook dat valt binnen het Trintella-DNA. (Neem vooral een kijkje op: TrintellaYachts.com)

Een render van de Trintella 45. Foto: TrintellaYachts.com

Lid worden?

Eigenaar van een van de vele Trintella's of gewoon gefascineerd door het merk? Een lidmaatschap kost €35,- per jaar. Voor meer informatie kijk op de website van de Trintella Vriendenkring: Trintella.org.

Eerdere artikelen uit deze serie:

- Hallberg-Rassy Connectie, liefde voor Zweedse kwaliteit
- X-zeilers willen altijd harder varen

*Met dank aan Helms van der Vegte en Peter van der Waa
Foto's: Archief Trintella Vriendenkring
Omslagfoto: Jeroen Noot*